

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ

Άσμα Ασμάτων

ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ
ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

Η έκδοση *ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ, ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ*, πραγματοποιήθηκε με την ευκαιρία της ομότιπλης έκθεσης που διοργάνωσε η Πινακοθήκη Βογιατζόγλου (4 Μαρτίου - 1 Ιουνίου 2024).

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ
ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΘΕΣΗ

Διοργάνωση
Πινακοθήκη Γ. Βογιατζόγλου

Γραφείο τύπου-Δημόσιες σχέσεις
Θανάσης Μέγκος

Γραμματειακή υποστήριξη
Θανάσης Μέγκος

Συντονισμός
Γιώργος Βογιατζόγλου

Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός – Επίβλεψη
Γιώργος Βογιατζόγλου

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Γενική επιμέλεια
Ελένη Μωραΐτη

Κείμενα
Γιώργος Βογιατζόγλου
Έλλη Λεβεντάκη
Ελένη Μωραΐτη

Φωτογράφιση έργων
Λεωνίδας Δημακόπουλος
Γιάννης Μαρμάρας

Σχεδιασμός και καλλιτεχνική επιμέλεια έκδοσης
Μιχάλης Τωμαδάκης

Εκτύπωση – Βιβλιοδεσία
Γ. Κωστόπουλος Γραφικές Τέχνες Α.Ε.

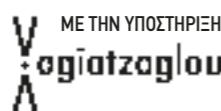

Πινακοθήκη Γιώργου Ν. Βογιατζόγλου,
Ελ. Βενιζέλου 63, Νέα Ιωνία, 14231
Τ. 210 2710472
vogiatzogloucollection.gr
info@vogiatzogloucollection.gr

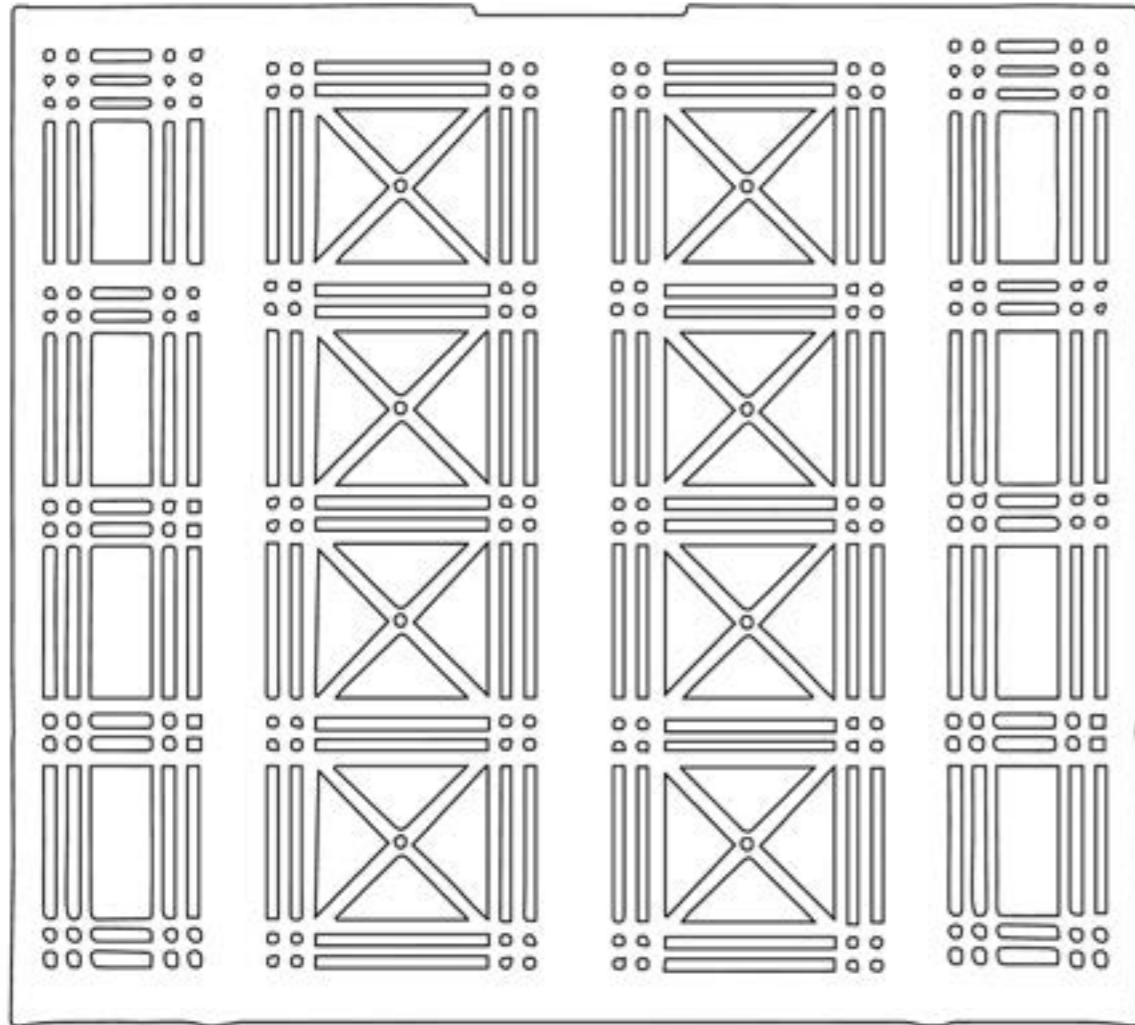
Απαγορεύεται η ολική ή μερική ανατύπωση, αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή των κειμένων ή της εικονογράφησης του βιβλίου χωρίς την έγγραφη άδεια των εκδοτών.

ISBN 978-618-00-5108-7
© Ελένη Μωραΐτη, 2024

Με την υποστήριξη Vogiatzoglou Architects & Engineers.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ
2024

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ
9	ΠΡΟΛΟΓΟΣ
	ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ
13	ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
	ΕΛΛΗ ΛΕΒΕΝΤΑΚΗ
15	ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ
	ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ
19	ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ
53	ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το 1996 έκανα την τελευταία μου ατομική έκθεση στις Νέες Μορφές και το 1998 άρχισα την εκπόνηση ενός διδακτορικού, το οποίο θα μου άλλαζε την ζωή.

Η ενασχόλησή μου με την επιστήμη ήταν αναπόφευκτη, γιατί ήθελα πολύ, να μάθω περισσότερα πράγματα για την τέχνη. Το διδακτορικό ήταν απλά μια τυπική επιβεβαίωση για τα θεωρητικά μου ενδιαφέροντα, γι αυτό άλλωστε και το αναφέρω.

Από το 1998 μέχρι το 2008 έκανα ένα ταξίδι δέκα χρόνων στην επιστήμη. Άφησα για λίγο την ζωγραφική, για να καταλάβω μ' έναν άλλο τρόπο τι σημαίνει η τέχνη.

Έτσι, τώρα ταξιδεύω με την επιστήμη και την τέχνη στο δισάκι μου.

Συνέχισα με την μελέτη μου αλλά παράλληλα άρχισα και πάλι την ζωγραφική. Όμως η ζωγραφική μου σιγά σιγά άλλαξε. Αυτό είναι φανερό στην πορεία της δουλειάς μου. Ξεκίνησα πάλι με μαύρο άσπρο και καθώς περνούσαν τα χρόνια έμπαινε στην ζωή μου το χρώμα.

Αναπάντεχα μια συνάντηση με τον Βλάση Φρισύρα άλλαξε τα δεδομένα της καθημερινότητάς μου. Πήρα μέρος σε εκθέσεις του μουσείου του, εγκατέλειψα την μοναχικότητα και άρχισα να πηγαίνω ξανά σε εκθέσεις.

Σε μια έκθεση συνάντησα τον Γιώργο Βογιατζόγλου και όπως έλεγε η γιαγιά μου, η Παρή, η Μικρασιάτισσα: «Βρήκε ο Φίλιππος τον Ναθαναήλ» με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Έτσι, τώρα, βρίσκομαι εδώ για την πέμπτη ατομική μου έκθεση στην πινακοθήκη του Γιώργου Βογιατζόγλου.

Το Άσμα Ασμάτων αρχικά το είχα διαβάσει από ένα μικρό βιβλίο με την μεταφραστική ερμηνεία του Γιώργου Σεφέρη. Το αυθεντικό κείμενο και η ερμηνεία του με γοήτευσε άμεσα και καταλυτικά.

Το Άσμα Ασμάτων έχει «εικονογραφηθεί» από αρκετούς εικαστικούς καλλιτέχνες, όπως ο Μάρκ Σαγκάλ. Ένα μουσικό παράδειγμα, που ομολογουμένως με συγκλονίζει είναι αυτό του Μίκη Θεοδωράκη, με στίχους του Ιάκωβου Καμπανέλλη.

Τελικά το Άσμα Ασμάτων είναι ένας υπέροχος ύμνος στον έρωτα και στην αγάπη και δεν μπορεί να αφήσει σχεδόν κανένα ασυγκίνητο.

Το Άσμα Ασμάτων με συνόδευσε σε καλές και κακές στιγμές της ζωής μου, που με οδήγησαν σε μια δική μου εκδοχή για την αγάπη. Δεν μιλώ όμως για πράγματα υψηλά και υπερβασικά. Ζωγραφίζω μόνο για την καθημερινή πραγματικότητα και για τα πράγματα που βρίσκονται γύρω μου και μέσα μου. Αυτό προσπάθησα να το κάνω με χαμόγελο και χρώματα έντονα και αφυπνιστικά.

Δεν μίλησα όμως καθόλου για το θεωρητικό μέρος αυτής της δουλειάς. Το Άσμα Ασμάτων συμπεριλαμβάνει και ένα κείμενο, που αναλύει το μεγαλύτερο σε διαστάσεις έργο της έκθεσης με τον τίτλο «Παιχνίδι».

Η ανάλυση πάει σε πολύ μεγάλο βάθος, για να εξηγήσει την διαδικασία της δημιουργικότητας και τον τρόπο, που την αντιλαμβάνομαι. Για να κάνω αυτήν την ανάλυση δεν μπόρεσα να αποφύγω κρίσιμα ζητήματα όπως αυτό του κριτηρίου και της κρίσης, του έργου τέχνης ή τον ορισμό του «ωραίου».

Μετά λοιπόν από αρκετά χρόνια απουσίας ξαναγυρίζω με δύο ιδιότητες: αυτήν του καλλιτέχνη και του επιστήμονα. Την δυνατότητα της επιστροφής, μου την έδωσε ο Γιώργος Βογιατζόγλου.

Θέλω, λοιπόν, να ευχαριστήσω τον Γιώργο, που αγνόησε το ρίσκο και μετά από τα είκοσι τουλάχιστον χρόνια της απουσίας μου από τον καλλιτεχνικό χώρο μου πρόσφερε την Πινακοθήκη του για μια ακόμα ατομική έκθεση. Το σημαντικότερο όμως όλων είναι: ότι μου πρόσφερε και έναν χώρο στην καρδιά του, πράγμα αμοιβαίο.

Είμαι ειλικρινά βαθιά συγκινημένη γιατί με εμπιστεύτηκε και μου πρόσφερε την δυνατότητα να συνεχίσω την ζωή μου με καινούργια ενδιαφέροντα και σκληρή δουλειά. Είμαι ευγνώμων.

Ευχαριστώ επίσης: τον Μιχάλη Τωμαδάκη, που ως γραφίστας επωμίστηκε το έργο της καλλιτεχνικής σύνθεσης του καταλόγου και του βιβλίου. Την Έλλη Λεβεντάκη, ως ιστορικό τέχνης και επιμελήτρια εκθέσεων που έγραψε το κείμενο του καταλόγου. Τον Gazmend Bendo και το στούντιο Homebox που επιμελήθηκαν τις κορνίζες των έργων. Τον Λεωνίδα Δημακόπουλο και τον Γιάννη Μαρμάρα για τις φωτογραφίες.

Ευχαριστώ επίσης όλους τους ανθρώπους, που δούλεψαν για την έκθεσή μου και το κείμενό μου.

Τέλος, θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον σύντροφο μου και εξαιρετικό φίλο μου τον Piet Convents. Αν δεν υπήρχε ο Πιτ δεν νομίζω, ότι θα άλλαζε η άποψη μου από το μαύρο – άσπρο σε χρώμα.

Ελένη Μωραϊτη

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Στις 18 Φεβρουαρίου 2023 η Πινακοθήκη μας γιόρτασε τα 10 χρόνια λειτουργίας της, διοργανώνοντας την επετειακή έκθεση «10 Χρόνια Πινακοθήκη Βογιατζόγλου 2013 – 2023».

Συμμετείχαν 10 Έλληνες κορυφαίοι καλλιτέχνες και εκδόθηκε πολυσέλιδο επετειακό λεύκωμα.

Συνεχίζουμε με τον ίδιο ζήλο και αγάπη.

Μετά την έκθεση της Κλεοπάτρας Δίγκα, ζωγράφου της γενιάς του 70, που έγραψε ιστορία, ακολουθεί η έκθεση της Ελένης Μωραϊτη.

Θαυμασμός στο έργο της Ελένης, γνώριμο σε μένα δεκαετίες πίσω αλλά και περιέργεια συγχρόνως για το πώς μπορεί να σκέπτεται και να εκφράζεται με αυτό το συναίσθημα.

Γνώρισα την ίδια αργότερα στο Μουσείο Φρυσίρα, δεθήκαμε και από τότε δεν χωρίσαμε ποτέ.

Καλλιτέχνης με αξιόλογο έργο και πλούσια εικαστική παρουσία στην Ελλάδα και το εξωτερικό, πήρε μέρος στις εκθέσεις μας με τίτλους: «Η Γυναικεία Ματιά» και στην επετειακή μας έκθεση «10 Χρόνια Πινακοθήκη Βογιατζόγλου».

Σήμερα επέλεξε να δείξει στην Πινακοθήκη μας την τελευταία ενότητα της δουλειάς της με τίτλο «Άσμα Ασμάτων».

Ο επισκέπτης θα νιώσει την ιδιαίτερη ατμόσφαιρα, που διαπερνά το σχέδιο και το χρώμα στα έργα της και δημιουργεί τον ξεχωριστό κόσμο της Ελένης.

Ένα κόσμο όμορφο ακόμα και στις δύσκολες καταστάσεις.

Γιώργος Βογιατζόγλου
Φεβρουάριος 2024.

ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Η Ελένη Μωραΐτη παρουσιάζει στην Πινακοθήκη Βογιατζόγλου την τελευταία της δουλειά με τίτλο «Άσμα Ασμάτων», επηρεασμένη από το ομώνυμο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης που περιλαμβάνει μια σειρά από ερωτικά και γαμήλια τραγούδια, μινώντας τον έρωτα, την αγάπη και τα βαθύτερα συναισθήματα που μπορεί να νιώσει ο άνθρωπος. Το «τραγούδι των τραγουδιών» είναι γραμμένο σε λυρική γλώσσα και συνοδεύεται από τολμηρές, για τα θρησκευτικά δεδομένα, εικόνες, έχοντας πάντα στο επίκεντρο την απόλυτη αγάπη, την οποία προσεγγίζει και αποθεώνει η καλλιτέχνιδα μέσα από τη ζωγραφική της.

Πρόκειται κατά βάση για έργα μεγάλων διαστάσεων σε καμβά, καθώς επίσης δίπτυχα και τρίπτυχα σε ξύλο, που λειτουργούν ως νοηματικά σύνολα σε πολλαπλά επίπεδα, αποκαλύπτοντας και οπτικοποιώντας κόσμους συναισθημάτων και ταυτόχρονα την περιπλοκότητα των ανθρώπινων σχέσεων. Η εσκεμμένη μνημειακότητά τους σχετίζεται με την πρόθεση της εικαστικού να ανακαλέσει εσωτερικές εμπειρίες των θεατών/τριών και αντίστοιχα βιώματα που μπορεί να είχαν με ένα άλλο πρόσωπο. Για τούτο, δεν έχει επιλέξει να απεικονίσει τους λεγόμενους «ιδανικούς» ή «τέλειους» τύπους σωμάτων, επιδιώκοντας να προσδώσει μια ειλικρίνεια και μια αμεσότητα στο αποτέλεσμα, με την οποία δύναται να ταυτιστεί ένα ευρύτερο και ετερογενές κοινό. Οι ανθρωποκεντρικές συνθέσεις της είναι ζωρές, με δυναμικές γραμμές και έντονα χρώματα, φέροντας ένα διάχυτο φως που σχεδόν μοιάζει να αναδύεται από αυτές. Η απουσία βάθους και η αίσθηση κολλάζ σχετίζονται με την εικονογραφική προσέγγιση της Μωραΐτη, η οποία δεν διστάζει να συμπεριλάβει αυτούσια ολόκληρα κείμενα από το Άσμα Ασμάτων σε ορισμένες περιπτώσεις, συσχετίζοντας με αυτόν τον τρόπο εικόνα και κείμενο ώστε να λειτουργούν και τα δύο ως δομικά στοιχεία του έργου. Η σειρά στο σύνολό της αποτελεί έναν ύμνο στην αγάπη, τη χαρά και τη ζωντάνια που έρχεται μαζί με τον έρωτα, ο οποίος δεν αποτυπώνεται, όπως συχνά συμβαίνει, ως κάτι επίπονο ή δραματικό, αλλά ως μια απόλυτη αίσθηση ευτυχίας, αισιοδοξίας και απελευθέρωσης.

Το θέμα του ζευγαριού τοποθετείται στο κέντρο των αναζητήσεων της καλλιτέχνιδας. Απεικονίζεται ο περίπλοκος και προσωπικός του χώρος, με έμφαση στο άγγιγμα και τα σημεία επαφής μεταξύ δύο ανθρώπων, όπως είναι τα χέρια που αγγίζουν το ένα το άλλο ή τα πρόσωπά τους, μαρτυρώντας την οικειότητα και την τρυφερότητα που διέπει μια βαθιά ουσιαστική σχέση. Πολύχρωμες ή αλλού σχεδόν μονοχρωματικές, οι συνθέσεις

διατηρούν μια εσωτερικότητα και μια ιδιωτικότητα, σαν να μην υπάρχει κάτι άλλο για τα πρόσωπα αυτά, πέρα από την όμορφη στιγμή που παρατηρεί το κοινό. Πρόκειται για την απεριφραστη αποτύπωση της συντροφικότητας και της αφοσίωσης που μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στα μέλη ενός ζευγαριού μέσα από τις πιο απλές και καθημερινές πράξεις, όπως ένα χάδι ή ένα ζεστό βλέμμα. Στο απόγειο της δύναμης του ζεύγους βρίσκεται η αγκαλιά, κατά την οποία τα σώματα εφάπτονται, γίνονται ένα, δημιουργώντας ένα αδιαχώριστο και σχεδόν ομοιογενές σύνολο δύο ανθρώπων που είναι συνδεδεμένοι τόσο σαρκικά, όσο και συναισθηματικά στον απόλυτο έρωτα. Οι μορφές διαπλέκονται, όχι μόνο σε ιδιαίτερες στιγμές, αλλά με κάθε τρόπο που έρχονται κοντά, δημιουργώντας απροσδόκητα σχήματα και συνθέσεις που όμως μοιάζουν να προκύπτουν «φυσικά» κι ανεπιτήδευτα. Τα διαφορετικά σώματα μπαίνουν ακόμα και το ένα μέσα στην άλλο, περιστρέφονται, ενώνονται ή αιωρούνται παρέα, αντικατοπτρίζοντας τους πολλαπλούς και διαφορετικούς τρόπους επαφής και έκφρασης της αγάπης και του έρωτα ανάμεσα στο ζευγάρι.

Παράλληλα, η Μωραϊτη πραγματεύεται το συναίσθημα για τον εαυτό και τον κόσμο, εικονίζοντας μεμονωμένες μορφές και σύνολα ανθρώπων από άλλες εποχές, πολιτισμούς ή αφηγήσεις. Θα μπορούσαν να είναι άτομα από ινδιάνικες φυλές, πρόσωπα από την ασιατική ήπειρο, ιθαγενείς μακρινών τόπων ή γυναίκες φιγούρες από την Αφρική, αλλά και μορφές από παραμύθια που συνοδεύονται από συμβολικά αντικείμενα, τοτεμικούς διακόσμους και μαγικά μοτίβα. Σε κάθε περίπτωση, τα πρόσωπα εικονίζονται γεμάτα συναισθηματική πληρότητα, με τα φυτικά και ζωικά σύμβολα που τα συνοδεύουν να μαρτυρούν μια αισιόδοξη και θετική διάθεση για κάτι καλό που συμβαίνει ή πρόκειται να συμβεί. Τα επιπλέον αφηγηματικά στοιχεία των έργων, όπως για παράδειγμα ο εικονογραφικός τύπος του πουλιού που επανέρχεται σαν σημάδι ειρήνης και ηρεμίας, συμβάλλουν στην κατανόηση της συναισθηματικής κατάστασης των ανθρώπων, διανοίγοντας ταυτόχρονα ονειρικούς κόσμους αισθήσεων.

Εκκινώντας από μονοπρόσωπες συνθέσεις, περνώντας σε δύο πρόσωπα (το ζευγάρι) και καταλήγοντας σε μια μεγάλη πολυπρόσωπη σύνθεση που φαίνεται να συνοψίζει την ιδέα της για τον κόσμο, η Μωραϊτη ξεδιπλώνει μπροστά στο κοινό ένα προσωπικό και συνάμα καθολικό, στη θεματική του, φάσμα δουλειάς της. Με τη συμπερίληψη μορφών από όλους τους τόπους και τους χρόνους, το συναίσθημα της αγάπης προβάλλεται ως η μόνη οικουμενική αλήθεια που είναι ικανή να συνδέσει τα πάντα. Ανεξάρτητα από τις πολιτιστικές, φυλετικές ή οποιοσδήποτε άλλες καταβολές των ανθρώπων, αυτό που έχουν όλες/οι τελικά ανάγκη είναι να αγαπήσουν και να αγαπηθούν.

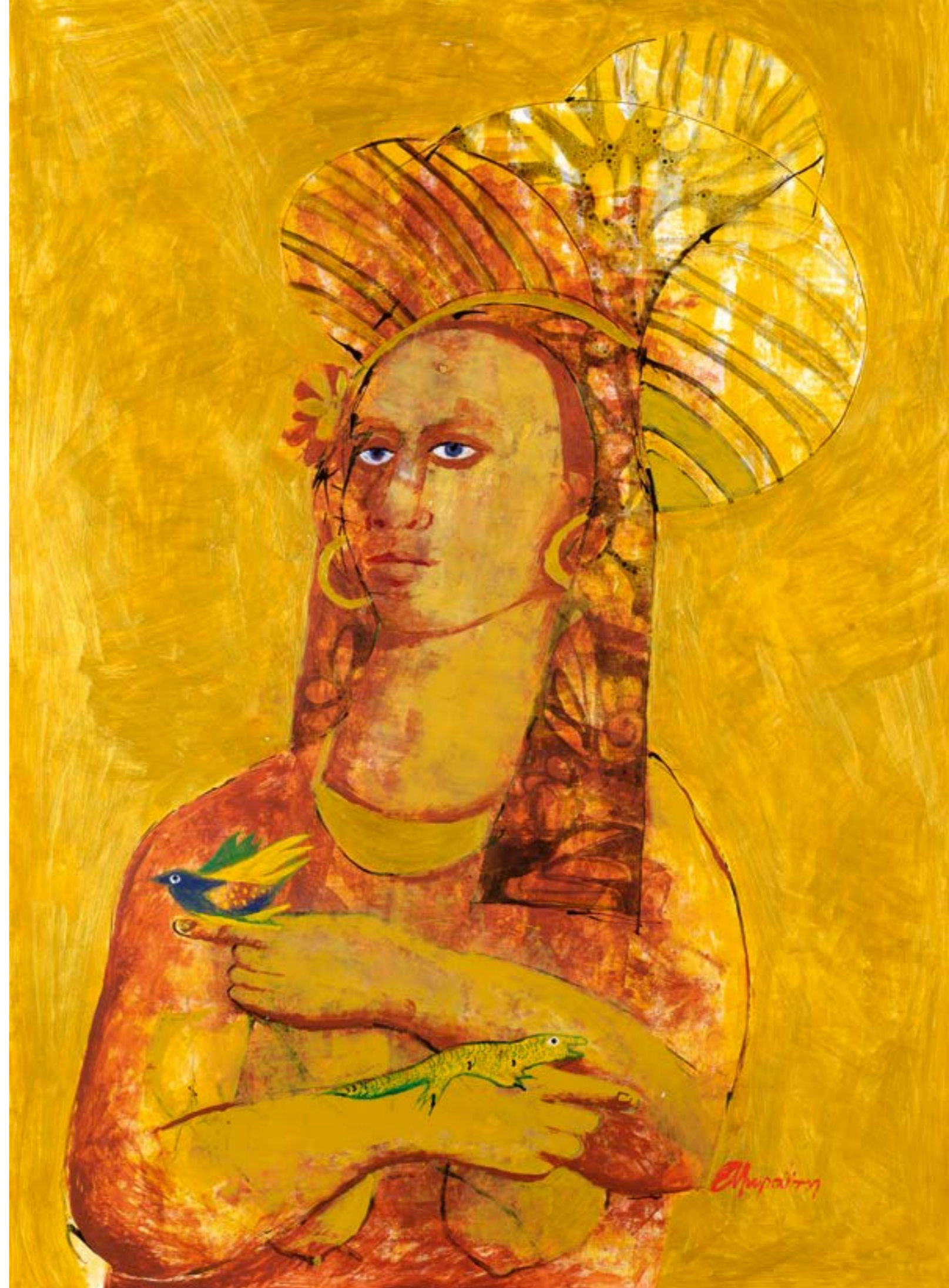
Έλλη Λεβεντάκη
Ιστορικός τέχνης & επιμελήτρια εκθέσεων

Суров

Χορός Νο 2, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Χορός Νο 3, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 x 70 εκ.
Χορός Νο 4, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 x 70 εκ.
(Επόμενο δισέλιδο)
Ασιατικοί οριζόντες, 2022, ακρυλικό σε καμβά, 200 x 300 εκ.

Νύφη και άντρας, 2020, κολάζ, ακρυλικό και σινική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Χορός Νο 1, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Χορός Νο 5, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Καναρίνια, 2022, ακρυλικό σε καμβά, 196 x 297 εκ.

Χορός Νο 6, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 x 70 εκ.

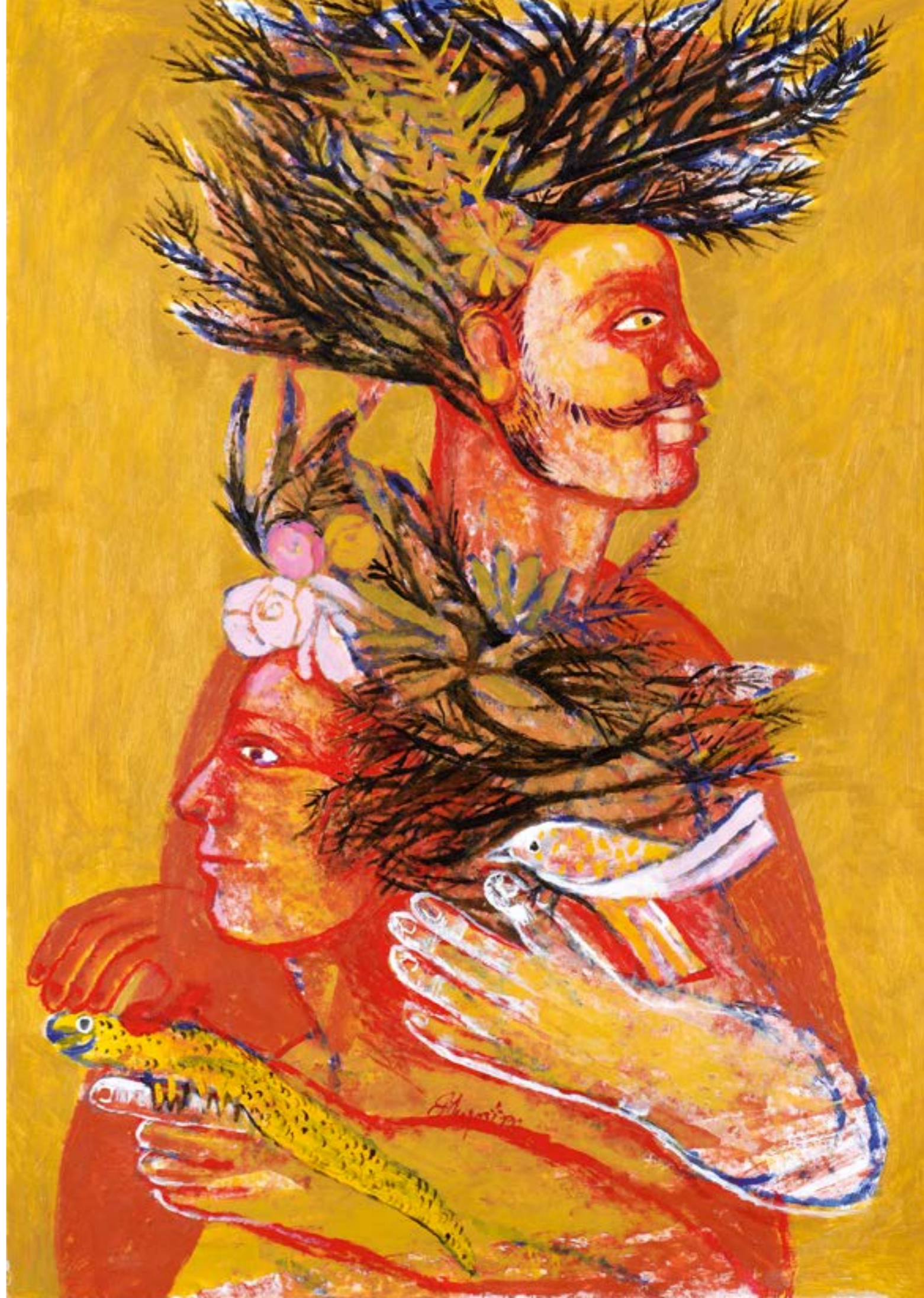
Χορός Νο 10, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.
Καναρίνια Νο 1, 2021, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη, προσχέδιο σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Μα τι έχει ο αγαπημένος σου, πάνω απ' τους άλλους; Τιμή στον Ταρκόφκυ. 2012.
 Πολύπτυχο χρυσό, χορός, ακρυλικό και σινική μελάνη σε χαρτόνι, 140 × 250 εκ.

Φύση No 1, 2021, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, προσχέδιο, 100 x 70 εκ.

Η νύφη και ο άντρας, «αδελφή μου, ταίρι μου, περιστέρα μου» (Άσμα Ασμάτων μτφ Γιώργος Σεφέρης). 2010, πολύπτυχο ασπρόμαυρο, ακρυλικό και σινική μελάνη σε χαρτόνι, 130 x 250 εκ.

Στο δάσος, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, προσέδιο, 100 x 70 εκ.

Χορός Νο 7, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Χορός Νο 8, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Χορός Νο 9, 2022, ακρυλικό και ακρυλική μελάνη σε χαρτόνι, 100 × 70 εκ.

Αφρικανικό τοπίο, 2023, ακρυλικό σε καμβά, 200 × 300 εκ.

Η ψυχή, 2019,
ακρυλικό, μελάνι και φύλλο χρυσού, 203 × 100 εκ.
Συλλογή Πινακοθήκης Γ. Βογιατζόγλου, αρ. κτήσης. 3.920

Άσμα ασμάτων: Με τα μάτια του Άργου, 2019,
ακρυλικό, μελάνι και φύλλο χρυσού, 203 × 100 εκ.
Συλλογή Πινακοθήκης Γ. Βογιατζόγλου, αρ. κτήσης. 3.984

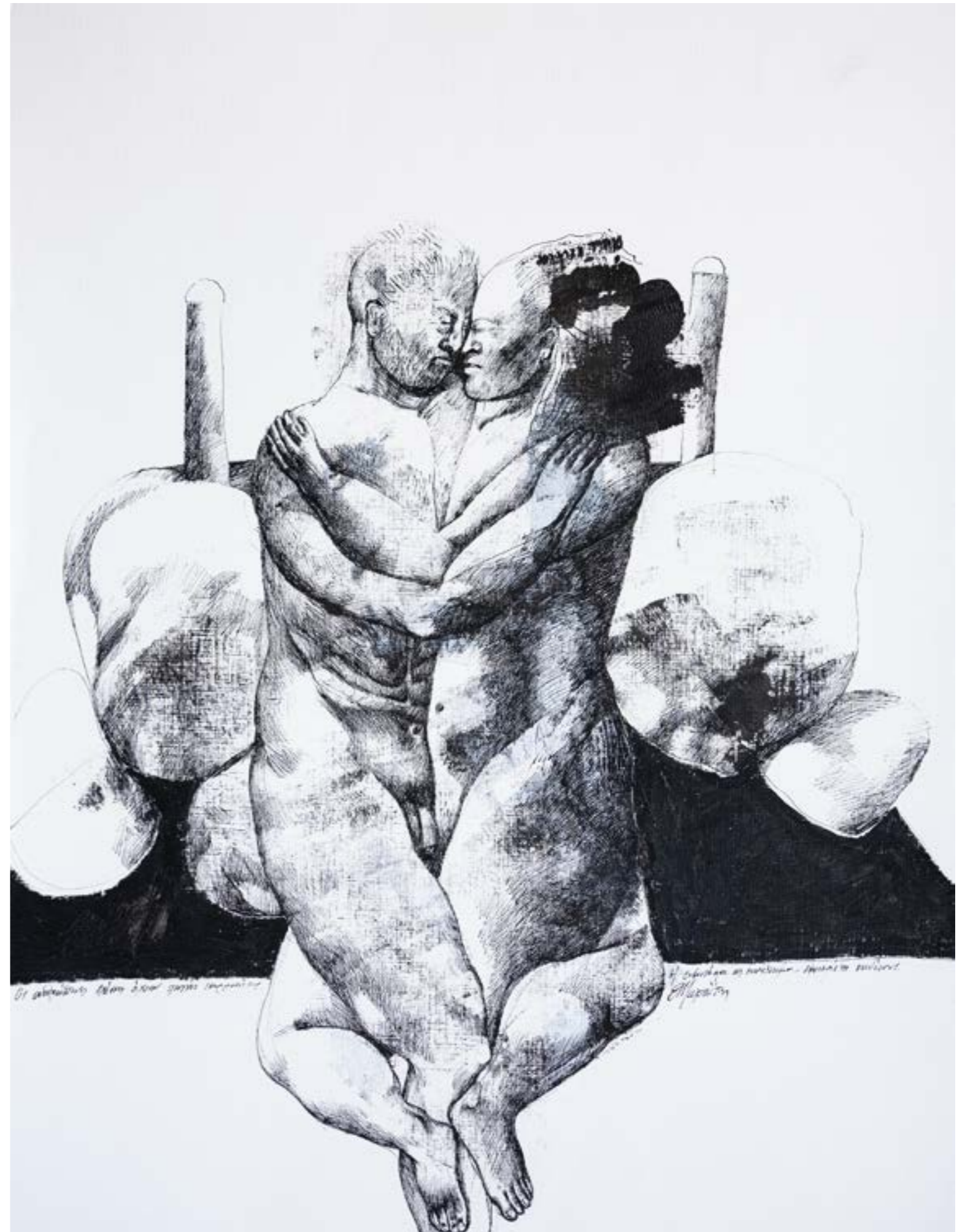

Τιμή στον Παζολίνι, 2019,
ακρυλικό, μελάνι και φύλλο χρυσού, 203 × 100 εκ.
Συλλογή Πινακοθήκης Γ. Βογιατζόγλου, αρ. κτήσης. 3.985

Λίπουτσα, 2019,
ακρυλικό, μελάνι και φύλλο χρυσού, 203 × 100 εκ.
Συλλογή Πινακοθήκης Γ. Βογιατζόγλου, αρ. κτήσης. 3.983

Φίλος καλός, 2015, σινική μελάνη σε χαρτόνι, 65 x 50 εκ.

ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1953.

Σπουδές: Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας: ζωγραφική και θεωρητικές σπουδές (1972-1977, σκηνογραφία (1975-1977), κεραμική (1977-1979), τυπογραφία και τεχνική του βιβλίου (1979-1982), χαρακτική (1988). Το 2008 πήρε το διδακτορικό της στην Παιδαγωγική στο Παιδαγωγικό Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Εκθέσεις: Πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις την Ελλάδα και το εξωτερικό και έκανε τέσσερεις ατομικές στην γκαλερί Νέες Μορφές το 1982, 1987, 1992 και το 1996.

Διδασκαλία: Από το 1977 άρχισε να διδάσκει στην Δημόσια και Ιδιωτική Εκπαίδευση, επίσης δίδαξε στην Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και έκανε επιμορφώσεις εκπαιδευτικών ως υπεύθυνη του Εικαστικού Τμήματος του Προγράμματος «Μελίνα».

Εικονογραφήσεις: Έκανε πολλές εικονογραφήσεις για ενήλικους και παιδιά συμπεριλαμβανομένων των Αναγνωστικών της Τρίτης Δημοτικού (1978), της Πρώτης Δημοτικού (1981) και του βιβλίου των Θρησκευτικών της Τετάρτης Δημοτικού (1993).

Δημοσιευμένα κείμενα (επιλογή): Έκανε την εικαστική άσκηση «Λαβύρινθος» για το πρόγραμμα Μελίνα (1996) και συνεργάστηκε με άλλους συγγραφείς για το βιβλίο της Α' Λυκείου «Εικαστικά» (1998) και το Πρόγραμμα Σπουδών του Υπουργείου Παιδείας για τα Εικαστικά ((2011-2012) κ.α.

Συνέδρια (επιλογή): Πήρε μέρος σε πολλά συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το 2000 εργάστηκε ως γενική εκτιμήτρια σε σεμινάριο για την δημιουργικότητα στην εκπαίδευση προσκεκλημένη από το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Εκπαιδευτικό Τμήμα της Φλαμανδικής Κοινότητας.

Τα έργα της βρίσκονται σε πολλά μουσεία και συλλογές στην Ελλάδα και το Εξωτερικό.

Στο κρεβάτι, 2014, ακρυλικό και σινική μελάνη σε χαρτόνι, 50 ×70 εκ.

Η ΕΚΔΟΣΗ «ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ ΑΣΜΑ
ΑΣΜΑΤΩΝ» ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ
ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΤΙΤΛΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ
ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕ Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ, Η ΣΕΛΙΔΟ
ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΕΓΙΝΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΧΑΛΗ ΤΩΜΑΔΑΚΗ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΟ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΣΕ ΧΑΡΤΙ VOLUME BULK 130
ΓΡ. ΚΑΙ OLD MILL BIANCO 350 ΓΡ.
Η ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟ
«LIBRO D'ORO» ΣΕ 400 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΤΟΝ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 2024. ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΙΧΕ Η ΕΛΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΗ

